

KRANJSKI ZVON

ŽUPNIJSKI LIST ZA KRANJ IN OKOLICO.

Izdaja: mestni župni urad v Kranju.
Izhaja zadnji teden v mesecu.

L. 1937. Št. 5.

Posamezna šte. 1 Din.

Pavel Slapar:

Vere zadeva in zahteva.

I.

Vera in življenje.

Kdor ima vero, ima zaklad neprecenljive vrednosti. Vera mu vse življenje razsvetljuje. Kdor hodi v temni noči skozi megleno pokrajino, tava z negotovostjo na vsak korak. Njegova hoja je boječa, počasna, malo spešna. Ko se pa megla razpodi, se naenkrat vse izpremeni. Prejšnji nejasni obrisi dobijo trdne oblike. Novo razpoloženje se naseli v dušo. Smer je jasna, pot spešna. Korak ne tipa več v negotovost, marveč je preračunan in postavljen samozavestno. Tak je človek, če ima vero. Potem pot skozi življenje ni medla, negotova, marveč je določena, preračunana, ima smer, ki vodi k cilju. Kjer ni vere, je vse življenje samo negotovo tipanje, poskušanje in ugibanje, je megleno zastrto življenje, ki postaja z vsakim dnem bolj dolgočasno, ubijajoče, prazno in brez vrednosti. Vera osrečuje. Če se ti v življenju uspešno obračajo dogodki, dodaja vera k naravni sreči še lesk nadnaravnega upanja neminljive sreče. V težkih dneh odpove vse drugo razen vere. Vera obrača oči in srce k Bogu, pri katerem se bo nemirno srce upokojilo, kjer bodo obrisane solze in pazabljene žalosti. Vera tolaži. Kjerkoli človek išče utehe, povsod se razočara razen v veri. Utehe sveta in njegovih užitkov so prazne, kratkotrajne, negotove. Vera pa daje mir, ki ga svet ne more dati. Zgrešeno življenje se v veri dvigne. Težka vest se potolaži v veri božjega odpuščanja. Ves svet ne more odtehtati tega, kar nudi človeku mirna vest. In samo vera jo more dati. Druga stvar nobena! Vera plemeniti. V človeku divja neprestano boj dobrega s slabim. Duh in meso se vojskujeta v nespravljivem boju. Vera sveti v ta boj, da vidim razliko med tem, kaj smem in kaj ne smem. Z nadnaravno sankcijo zagotovi vera v meni zmago dobremu. Plemenitost nima samo zame osebne vrednosti, marveč jo ima tudi za življenje v družbi. Kjer je vera, življenje ni več ogroženo s sebičnimi in zlobnimi nagoni, ampak zavarovano z ograjami plemenitosti, obzirnosti, dobrohotnosti, kar je skupnemu življenju v uspeh in blagoslov.

Ko se je škof Baraga pripeljal iz Amerike v domovino, je obiskal cerkev, v kateri je sprejel sv. krst. Pokleknil je ob krstnem kamnu in se zatopil v molitev. Dve uri je preklečal tam in točil solze ginjenja, veselja in hvaležnosti. Kot misijonar je dobro okusil razliko med vero in nevero, med lučjo in temo, med srečo kristjana in bedo pogana. Zato se je ob krstnem kamnu, kjer je dobil milost vere, zahvaljeval za neprecenljiv dar božji.

Vera je dar božji, toda ni samo ob sebi umevna. Vera je namreč zaupanje v negotove in nevidne stvari, o katerih se ne morem neposredno prepričati. Vera sega preko našega življenja na drug svet, v katerega ne morem pogledati z nobenim daljnogledom in nobenim drobnogledom. Samo verjeti moram Sinu božjemu, kar je povedal. In če mu verjamem, prizna sam Kristus, da sem storil nekaj velikega, kar ni samo po sebi umevno. Blagruje me za mojo vero: „Blagor tistim, ki božjo besedo poslušajo in ohranijo“ (Lk 11, 28). „Blagor tistim, ki niso videli, in so verovali“, pravi apostolu Tomažu (Jan 20, 29).

Vera je torej enotno zrastle sad božjega darila in mojega sodelovanja. Bog mi z milostjo pomaga do vere. Evangelist Janez pravi, da je Kristus prišel na svet kakor luč, da razsvetljuje vsakega človeka (Jan 1, 10). Ta luč je milost, ki nobenega človeka ne zgreši. „Kajti vsi se bodo dali Bogu poučiti“, pravi Kristus ob drugi priliki (Jan 6, 45). Brez božje pomoči sploh ne more nihče postati veren. Zakaj nihče ne more priti do vere, „če ga Oče, ki me je poslal ne pritegne“ (Jan 6, 44). Iz teh Kristusovih besedi moremo razločno spoznati, da postane človek veren samo, če mu Bog pomaga. In Bog nikogar ne izključuje, ampak vsakomur pomaga, kakor sledi iz Kristusovih besedi samih. Toda, če Bog kljub temu blagruje tiste, ki verujejo, je to znamenje, da vere nikomur ne vsiljuje. Človek jo svobodno sprejme, ali odkloni. Če sodeluje s ponujenim božjim darilom, potem veruje. In ker to sodelovanje ni tako samo po sebi umevno, pravi Kristus: „Blagor tistim, ki božjo besedo poslušajo in ohranijo“ (Lk 11, 28).

Vse to bo bolj razumljivo, če vzamem primero iz vsakdanjega življenja. Vrtnar hoče na pr. spomladi rožo presaditi iz cvetličnjaka na vrt. Roža ima svoje

življenje, ki daje, da raste, cvete, sad prinaša ali seme. Toda kljub temu, da ima vse življenje sama v sebi, je vendar od prsti, v katero jo bo vrtnar vsadil, zelo odvisna. Iz prsti zajema sokove za svojo rast. Če je prst slaba in ne nudi roži potrebnega sodelovanja, mora usahnuti. Toda nihče ne bo rekel, da sama prst rožo goji. Kajti če v roži življenje izhira, ji najboljša prst ne more pomagati. Tako podobno gre pri človeku z vero. Vera je roža iz božjih vrtov presajena v človeka. Če človek vero sprejme z umevanjem in ljubeznijo, jo goji in bo vedno močnejše korenine poganjala. Če se pa zanjo nič ne briga, je podlaga ali prst slaba in kmalu bo vera izhiralala. In vendar ne more nihče reči, da je vera v njem izključno sad njegovega dela. „Nihče ne more priti k Očetu, če ga Oče, ki me je poslal, ne pritegne“ (Jan 6, 44). Sicer pa je prav to povedal že Kristus sam s priliko o sejavcu in semenu. (Mt 13, 1—25). In Cerkev postopa ravno tako. Ko zaprosi otrok ali boter v otrokovem imenu za sprejem v Cerkev, mu reče duhovnik: „Kaj želiš od Cerkve božje?“ Odgovor: „Vero“. Da bi pa krščenec tudi sodeloval z vero, se mu določita botra, ki bosta skrbela poleg staršev za njegovo versko vzgojo, da ne bo božjega darila pozneje kdaj zavrnel. Tako pripravljen in oskrbljen nastopi človek pot v življenje, ki mu ga vera razsvetljuje in mu kaže tja, kamor ga je Bog namenil. Poslušajmo spet Kristusa samega: „Kdor posluša mojo besedo in veruje njemu, ki me je poslal, ima večno življenje, je prestopil iz smrti v življenje“ (Jan 5, 24). „Resnično, resnično: Kdor v me veruje, ima večno življenje.“ (Jan 6, 47). „Kdor bo veroval... bo zveličan.“ (Mr 16, 16).

Naša lastna zadeva.

Pred nekaj tedni smo slišali iz „Škofij. lista“ napoved za Baragovo nedeljo. Poslušali smo pastirsko pismo, pretehtali stavek za stavkom in nemalokateri vernik je osupnjen zmajal z glavo: novo semenišče, v teh časih? Ali je to resno mišljeno?

Da, resno je to mišljeno! Prvo nedeljo v maju bomo imeli tudi v naši župniji nabiralno akcijo — za novo semenišče. Zakaj bomo zbirali za novo semenišče? Kratko odgovorjam: zato, ker nam tako velevata hvaležnost in naša lastna korist!

Vsaj mimogrede je gotovo vsak naš župljan že slišal o Frideriku Baragi. Pred šestimi leti smo o tem velikem misijonarju po Mohorjevi družbi dobili lepo knjigo, ki nas seznanja z Baragom. Slikovito se nam tu prikazuje življenje in delo tega velikega našega rojaka. Zanimati se mora za tega moža tudi vsak kranjski župljan, kajti poznejši indijanski misijonar in škof je zahajal tudi v naše mesto. Celo pridigal je v naši župni cerkvi pred 90. leti in sicer ob priliki svojega kaplanskega službovanja v sosednji šmartinski župniji.

Če smo Slovenci po katerem možu zasloveli pri drugih narodih, potem se je to zgodilo v odlični meri

po Frideriku Baragi. Dne 29. oktobra l. 1831. se je mladi duhovnik poslovil na ljubljanskem kolodvoru od svojih dveh sester in odšel na misijonsko njivo med ameriška indijanska plemena, kjer je z malimi presledki junaško osvajal neumrljive duše za božje kraljestvo do 19. jan. l. 1868., ko je svojo vzvišeno življenjsko nalogo zvesto izpolnil in kronal s svetniško smrtjo. Njegovo truplo počiva v škofijski grobnici markvetske stolnice. Z vseh strani in držav prihajajo tujei in obiskujejo grob velikega indijanskega apostola in učitelja. Pri teh obiskih nanese pogovor tudi na naš mali narod, ki je zaslovel v svetu, zlasti v Ameriki, prav po Baragi in drugih njegovih misijonskih sodelavcih.

Ameriški katoličani se dobro zavedajo, kaj so prejeli po tem izrednem slovenskem apostolu, ki jim je prinesel luč evangelija. Zato se trudijo, da bi Friderika Barago kaj kmalu mogli postaviti na oltar in ga s svetniškim sijajem pred vsem svetom odlikovati. Narodna zavest tudi nam narekuje dolžnost: velikega junaka slovenske krvi od bližje spoznati in se potruditi, da pri sveti Stolicy čimprej dosežemo Baragi svetniško čast. To bomo najprej z molitvijo pospešili. Potem se pa tudi v svojih zadevah priporočajmo svetniškemu škofu, ki je že v življenju kot poseben božji prijatelj vršil izredna dela. — Velikim možem pa postavljamo tudi vidne spomenike. Tudi Baragi ga bomo postavili. Naša škofija potrebuje za vzgojo bodočih duhovnikov novega semeniškega doma. Iz hvaležnosti in spoštovanja, ki ga dolgujemo svojemu rojaku, bomo zamisel našega nadpastirja z veseljem pozdravili in po svojih močeh prispevali za Baragov spomenik-semenišče v Ljubljani.

K tej zamisli pa nas vodi in nagiba tudi naša lastna korist! Vsi čutimo, kako vedno bolj boleha človeška družba in pada v neozdravljivo bolezen materializma. Vedno bolj spoznavamo, da za človeka ni dovolj, če ima kos kruha in zabavo. Mi imamo tudi dušo, ne živimo samo za ta svet. In glejte, za našo dušo, za našo onostransko življenje pa skrbi Cerkev z versko vzgojo. To cerkveno poslanstvo pa zavisi od dušnih pastirjev-duhovnikov: čimbolj so ti sveti in izobraženi, tem več vpliva bosta imela vera in Cerkev na človeško družbo. Za vzgojo dobrih duhovnikov se Cerkev danes zelo trudi: skrbno preiskusi vsakega kandidata in radi temeljitejše izobrazbe določa kar 6-letni študij. Težko delo je to, veliko idealizma in zdravja je treba, da fant vzdrži do konca študija. Staro semenišče tem modernim zahtevam ne more več zadostiti, ker je premajhno in nezdravo. Zato se je odločil naš nadpastir za neprijetno delo: počasi pripraviti denarna sredstva za zgradbo novega semenišča.

Pomnimo pri tem to! Gre za zadevo, ki se tiče vsega slovenskega naroda. To ni stvar duhovnikov, ampak v prvi vrsti zadeva vernikov. Če veste, zakaj prihajajo duhovniki v vašo faro, če veste, zakaj prihajate k zakramentom, ki vam jih duhovniki dele, če veste, zakaj kličete k umirajočemu bolniku duhovnika, če razume-

te skratka pomen vere za svoje življenje, boste tudi znali prav razlagati pomen te akcije. Sv. apostol Pavel bi to zadevo takole utemeljil. „Vsak duhovnik se jemlje izmed ljudi in se postavlja za ljudi v tem, kar se nanaša na Boga, da daruje daritve za grehe in da ima potrpljenje s tistimi, ki so nevedni“ (Hebr). Torej vidite: če boste na Baragovo nedeljo darovali za omenjeno zadevo, boste darovali za stvar, ki se tiče vas samih! Radi ljudi se šolajo duhovniki. Drugo pa je: nihče ni prisiljen kaj dati, zato naj odpade vsako zlohotno zabavljanje, ali kako podtikanje. Povdariti pa smemo, da je precej zanesljivo merilo, koliko je v kaki župniji životvorne vere, požrtvovalnosti vernikov za misijonske namene. Zato veljaj načelo: kar bom dal, bom dal z veselim srcem. Če imaš veliko, boš dal lahko več, če pa imaš malo, boš dal pa manj. Zavedaj se pa, da s to žrtvijo koristiš sebi, svojim potomcem in slovenskemu narodu.

Kako bomo zbirali?

1) Duhovniki smo se obvezali, da dajemo od novega leta naprej od vseh svojih mesečnih dohodkov gotov odstotek za novo semenišče.

2) Prevzvišeni naš g. škof pa pričakuje, da bodo temu zgledu duhovnikov sledili tudi verniki, saj so pri tem sami prizadeti. Da bodo mogle biti naše župnije zasedene po duhovnikih, je treba skrbeti za naraščaj. Zato je pa dolžnost vsakega župljana, da pomaga svojemu škofu zidati semenišče.

3) Kot Baragovo nedeljo bomo pri nas uporabili prvo nedeljo v maju. Tedaj bodo pri vseh sv. mašah in zvečer pri šmarnicah fantje pobirali po cerkvi prispevke faranov za Baragov spomenik.

4) Posamezni darovalci, ki jim je Bog naklonil večje premoženje, naj se pa še bolj velikodušne izkažejo. Nekateri so že prejeli vabilo iz Ljubljane, naj varno in v božje obresti nalože svoj denar s tem, da bodo z večjo vsoto prispevali za novo semenišče. Za dobrotnike se bo v novem semenišču dan na dan dvigala molitev, ki bo klicala bogat blagoslov na dobrotnike.

Pokažimo torej vsi, da cenimo vzgled in delo svetniškega Barage in z veselim srcem hitimo pomagat svojemu škofu, ki hoče slovenskemu narodu ohraniti vero in kulturo po duhovnikih, ki se bodo vzgajali v novem semenišču v Baragovem duhu!

Primskovsko pokopališče.

Pokopališče na Primskovem je sedaj razširjeno in lepo urejeno, tako da bo v kras vasi in ponos vaščanov. Malo vasi je, ki bi imele tako lepo pokopališče.

Novo pokopališče bo blagoslovljeno 2. maja popoldne. Ob 2. uri bodo šmarnice, potem litanije in nato blagoslov pokopališča.

Obred za blagoslovitev pokopališča pa je:

Na pokopališču se postavi lesen malo manj kot 2 m visok križ in pred križ se v zemljo zasadi $\frac{1}{2}$ m visok,

trioglat kol, da se morejo nanj natakniti 3 sveče.

Ob gotovem času pride duhovnik s strežniki, ki nosijo posodico blagoslovljene vode, kropilo, kadilnico s čolničkom kadila in voščene sveče, pred križ, ki je postavljen na sredi pokopališča. Na leseni kol se nataknejo tri sveče in prižgo. Duhovnik moli stoječ pred križem.

Molimo. Vsemogočni Bog, ki si dušam varuh, bramba zveličanja in zaupanje vernih, ozri se milostno na opravilo naše službe in naj se ob našem vstopu to pokopališče očisti, blagoslovi in posveti: da bodo človeška trupla, ki bodo po tem življenju tukaj počivala, na veliki dan sodbe skupaj s srečnimi dušami mogla prejeti radosti večnega življenja. Po Kristusu, Gospodu našem. — Amen.

Nato vsi pred križem pokleknejo in molijo litanije vseh svetnikov, podobno kot na Vel. soboto. Pri prošnji: „Daj vsem vernim dušam večni mir in pokoj“ — „Prosimo te, sliši nas“ — duhovnik vstane, napravi znamenje sv. križa nad pokopališčem in govori:

„Očisti in blagoslovi to pokopališče.“

„Prosimo te, sliši nas.“

Po končanih litanijah pokropi duhovnik križ in moli antifono:

Pokropi me, Gospod, s hisopom in očiščen bom; umij me, in bolj ko sneg bom bel.

Duhovniki, strežniki molijo nato pred križem psalm:

Usmili se me, Bog, po svoji milosrčnosti...

In po obilnosti svojega usmiljenja, izlušči mojo pregreho... itd.

Duhovnik, ki blagoslovlja, pa obhodi in prehodi med tem vse pokopališče in ga kropi z blagoslovljeno vodo. Potem se vrne pred križ in moli:

Molimo. O Bog, ki si vesoljni svet ustvaril, človeški rod odrešil in vse vidne in nevidne stvari dovršeno uredil; prosimo te s ponižnim glasom in čistim srcem: O čisti, blago slovi in po svetih to pokopališče, na katerem bodo počivala trupla tvojih služabnikov in služabnic, ko jim to življenje poteče; in ki si v tebe upajočim po svoji veliki milosrčnosti odpustil vse grehe, daj tudi njih telesom, ki bodo na tem pokopališču počivala in čakala trombe prvega nadangela, obilno večno tolažbo. Po Kristusu Gospodu našem. Amen.

Po končani molitvi pritrdi duhovnik eno izmed gorečih sveč na vrh križa. Potem križ obkadi in z blagoslovljeno vodo pokropi ter se vrne v zakristijo.

Župnija Kranj

OZNANILA ZA MAJ.

1. Majnik, pričetek šmarnic, ki se vrše ob delavnikih do vključenega 15. maja ob pol osmih, po 15. maju pa ob 8. uri zvečer, ob nedeljah in praznikih pa vedno ob 7. uri zvečer. Ob praznikih so pete litanije. Vsak dan je v majniku pri šmarničnem oltarju sv. maša s petjem. Na Primskovem so ob delavnikih šmarnice zjutraj ob pol šestih, ob praznikih pa ob 2. uri popoldne.

2. V. ned. po vel. noči, prva nedelja v mesecu, mesečno sv. obhajilo za moške. Pop. ob 7. šmarnice in pete litanije M. B. Ob 6. shod Marijine družbe. Na Primskovem po šmarnicah blagoslov novega dela pokopališča.

3. Prošnji ponedeljek, v župni cerkvi je ob 5.30 sv. maša, na to gre procesija na Pungrat, kjer je sv. maša in pridiga.

4. Prošnji torek, god sv. Florijana, sv. maša v župni cerkvi ob 6. in ob pol sedmih, prošnja procesija pa gre ob 7. iz župne cerkve na Rupo, kjer je sv. maša s pridigo. V torek je ta sprememba službe božje radi tega, ker se udeležijo procesije tudi osnovne šole, ki pa pred 7. uro ne morejo iti k procesiji.

5. Prošnja sreda, zjutraj sv. maša ob pol šestih in na to gre procesija na Primskovo, kjer je sv. maša s pridigo.

6. Vnebohod Gospodov, zapovedan praznik, ob 6. sv. maša z enim in ob 10.30 peta sv. maša z dvema blagoslovoma.

7. Pričetek devetdnevnice na čast sv. Duhu, po litaniyah se moli molitev na čast sv. Duhu.

9. Nedelja v osmini Vnebohoda, bo en četrt na sedem shod za žensko Marijino družbo.

15. Vigilija k Binkoštim, strogi post. Ob 6.30 blagoslov krstne vode, na to peta sv. maša.

16. Binkoštna nedelja, ob 6. sv. maša z dvema in ob 10.30 slovesna peta sv. maša z dvema blagoslovoma. Pred slovesno sv. mašo se zapoje: Pridi sv. Duh.

17. Binkoštni ponedeljek. Služba božja po navadi.

18. Binkoštni torek, ob 7.30 v Šmartnem sv. maša za Čirčiče.

19., 21., 22. Kvaterni dnevi, v petek strogi post, v sredo in soboto le pritrganje pri jedi.

Urne sv. maše se vrše: 13. v Čirčičah, 18. na Rupi, 19. na Hujah, vselej ob 6. uri zjutraj.

23. Praznik presv. Trojice, zadnji dan za velikonočno sv. obhajilo. Ob 9. uri slovesnost prvega sv. obhajila.

27. Praznik sv. Rešnjega Telesa. Sv. maše v župni cerkvi ob 6., 7. ob 8. slovesna peta sv. maša, zadnja sv. maša je tik po procesiji. Na Primskovem odpade ta dan sv. maša ob 9. in je le ob 6.30.

Procesija sv. R. T. se razvrsti po slovesni sv. maši in gre letos v Kokriško predmestje po navadni poti: 1. blagoslov pred Škofijo, 2. blagoslov pred Staro Pošto, 3. blagoslov pred Koklno vilo, 3. pred Kocbekovo hišo na Mestnem trgu. Od tretjega blagoslova se pomika procesija po Jezerski cesti in na to po Tyrševi na Mestni trg. Po zadnjem blagoslovu naj se procesija pomika v cerkev in naj se udeleženci ne razbže. Prosim, da ob straneh nihče ne pase radovednosti, in ne moti udeležencev.

30. Nedelja v osmini sv. R. T., služba božja po navadi.

Na Primskovem se vrši ob 9. sv. maša in gre procesija Sv. R. T. po navadni poti.

31. God farnih patronov sv. Kancijana in tov., zadnji dan majniške pobožnosti. Ob 6. je pridiga, na to blagoslov in sv. maša. Sv. maše so še ob 7. 8. 9. in 10. uri. Zadnja s petjem. Uro molitve naj molijo: Od 11. do 12. bližnji sosedje, od 12. do 1. III. red, od 1. do 2. šolska mladina, od 2. do 3. žene, od 3. do 4. dekleta, od 4. do 5. moški, od 5. do 6. dijaki, od 6. do 7. skupna ura molitve, ob 7. šmarnično berilo, slovesne pete litanije M. B., zahvalna pesem za sklep šmarnic in celodnevnega čiščenja.

Opozorilo! Prostor okrog rožnenske cerkve je last te združnice, ni pa to kak javen trg. Še manj pa je primerna lopa pred to cerkvijo za kako spravljanje orodja. Če bi kdo želel na trgu okrog rožnenske cerkve spravljanje kake predmete, naj blagovoli prositi cerkveno predstojništvo za dovoljenje.

POROČENI PARI.

Segula Maks, aviat. narednik in Weinberger Ljudmila, hči davčnega uradnika, poročena 4. aprila.

Planinšek Viktor, privatni uradnik in Keržan Albina, privatna uradnica v Ljubljani, poročena 29. marca.

Oražen Jakob, posestnika sin in Paštebar Marija, posestnika hči, poročena 4. aprila.

Kovačič Josip, mehanik in Hobjan Kristina, zasebnica poročena 11. aprila.

Novak Albert, strojnik in Mežnar Marija, delavka, poročena 18. aprila.

Kotnik Franc, mizar in Urbanc Marija, služkinja, poročena 18. aprila.

Župnija Šmartin pri Kranju OZNANILA ZA MAJ.

1. Sv. Filip in Jakob. Začetek Šmarnične pobožnosti, ki se bo obhajala celi mesec majnik in sicer ob delavnikih zjutraj ob pol 6. uri in ob nedeljah in praznikih ob 7. uri zvečer.

Na Bregu bodo Šmarnice vse nedelje in praznike ob 4. uri popoldne.

2. V. nedelja po Vel. noči. Božja služba zjutraj in ob 9. uri v farni cerkvi, ob 9. tudi na Sv. Joštu.

3., 4., 5. Procesije križvega tedna in sicer: V ponedeljek v Stražišče, v torek v Zgor. Bitnje, v sredo na Breg.

6. Vnebohod Gospodov. Zjutraj in ob 9. sv. maša z blagoslovom. Vesoljna odveza.

7. Prvi petek v mesecu, ta dan se prične devetdnevnica na čast sv. Duhu. — Vsak dan po šmarnicah se moli molitev v čast sv. Duhu.

9. VI. nedelja po Vel. noči. Božja služba zjutraj in ob 9. v farni cerkvi, ob 9. uri tudi na Bregu.

15. Zapovedan post. Ob pol 7. uri blagoslov krstne vode in peta sv. maša.

16. Binkošti. Zjutraj sv. maša z blagoslovom, Ob 9. uri peta sv. maša. — Vesoljna odveza.

17. Binkoštni ponedeljek. Zjutraj in ob 9. uri sv. maša po navadi.

18. Po šmarnicah obljubljen procesija na Breg za odvračanje hude ure.

23. Sv. Trojica. Kvatrna nedelja. Sv. maša zjutraj po navadi, ob 9. uri z blagoslovom, popoldne ob 2. uri križev pot in litanije.

27. Praznik sv. R. T. ob 6. uri tiha sv. maša, ob 8. uri slovesna peta sv. maša — po maši procesija pa navadnem redu.

V osmimi sv. R. T. sv. maša vsak dan pred Najsvetejšim.

30. II. nedelja po Bink. Božja služba po navadi.

31. Sklep Šmarnične pobožnosti.

POROČENI PARI.

4. aprila. Berčič Franc, tovarniški delavec iz Zg. Bitinj in Pavla Rozman, tovarniška delavka v Zg. Bitnju.

4. april. Janša Albin, podpreglednik finančne kontrole iz Gor. Save in Rozalija Kert, posestnika hči iz Gor. Save. Poročena na Brezjah.

4. aprila. Janša Vinko, elektromonter iz Gor. Save in Marija Šega iz Tržiča. Poročena na Brezjah.

4. aprila. Arh Miroslav, tovarniški delavec iz Stražišča in Kacjančič Ana, tov. delavka iz Žužemberka.

25. aprila. Cegnar Franc, delavec iz Brega in Franciška Možina, delavka iz Orehka.

MRLIŠKA KRONIKA.

3. april. Ahačič Lovrenc, tov. delavec iz Zabukovja star 23. let.

10. aprila. Marija Ribnikar, vdova, kajzarica iz Sred. Bitnja, stara 50 let.

15. aprila. Mihael Benedik, grobokop v Stražišču, oženjen, star 75 let.

22. aprila. Janez Kunstelj, tovarniški delavec v Stražišču, oženjen, star 43 let.

24. aprila. Valentin Česen, samski soboslikar v Stražišču, star 33 let.